Чарки не торкані. І вже немає дня.
Надходить вечір, сумом оповитий.
Іде далекий гість, і вість його трудна,
і хилить гриву кінь його підбитий.

Киреї скинемо. Не буде більше чти
ні корчмі степовій, ні славним дітям Трої.
Підбитий, мовчазний – з-під Мірчи, де брати,
дійшов славетний час. Розійдемось, герої…

Розійдемось в степах. Хай затягають дні
рубцями борозен шляхи розбиті волі.
Не буде більше чти ні шаблі, ні струні,
ні учті січовій у Насті Горової…